

GOSINI I UDERZO
PREDSTAVLJAJU AVANTURE ASTERIKSA, GALA

ZLATNI STEĆAK

Tekst: Rene GOSINI
Crtež: Alber UDERZO

Čarobna knjiga

Godina je 50. pre nove ere. Rimljani su posle duge borbe porazili Gale, pretke Francuza. Cela Galija je osvojena... Cela? Ne! Ne, jer jedno malo selo uspešno pruža otpor zavojevaču. Malo selo okruženo rimskim utvrđenim logorima, koji se zovu Petibonum, Akvarijum, Laudanum i Babaorum. A upravo u tom selu žive naši prijatelji Asteriks, ratnik, i Obeliks, raznosač stećaka. Onog dana kad počinje naša priča, u hrabrom galskom seocu vladaju sušti mir i spokoj...

**TESAO SAM VELIK
STEĆAK GODINU iL'DVE.
VOLEO SAM GALSKU**

MOMU, OD...

**DOING!
DOING!**

Automatiks: Ne, nećeš pevati, Tamburikse!

Tamburiks: Prestani, prestani da me udaraš! Vidiš valjda da sam prestao da pevam!

Automatiks: I nemoj da si ponovo počeo, znaš? Jer ču inače i ja ponovo početi! Već sam ti rekao da mi tvoje pevanje probija uši!

Tamburiks: Ko bi rekao da ovaj primitivac koji udara kao mutav čuje tako dobro...

Automatiks: Šta reče, Tamburikse?

Tamburiks: A? Šta re... Ništa... Ali, vidi, ti si kovač i niko ti ne brani da kuješ... A ja sam bard, a bardovi pevaju! Sem toga, moram da vežbam ako hoću da budem spremjan za veliko takmičenje galskih bardova.

Automatiks: Učestvovaćeš na takmičenju galskih bardova?!

Tamburiks: Jakako, gospodine! I ne samo što ču učestrovati nego ču bez sumnje odneti glavnu nagradu – Zlatni stećak!

Automatiks: Zlatni stećak! Hej, ljudi! Dodite brzo! Ovo je da ne poverujete! Asterikse! Obelikse! Dodite!

Asteriks: Ama, šta se dešava? Rimljani napadaju?

Obeliks: Rimljani! Super, super, super! Čuj, Asterikse, idem da isporučim stećak, pa se vraćam! Ne počinjite bez mene! Nek pričekaju!

Automatiks: Ne, Obelikse! Ovo je još zabavnije od Rimljana! Tamburiks hoće da učestvuje na takmičenju galskih bardova! Ha-ha-ha!

Obeliks: Eh, sad... Nije zabavnije od Rimljana! Ništa nije zabavnije od Rimljana! Osim veprova, a i to je pitanje... Veprovi su ukusniji... Ali nisu zabavniji!

Asteriks: Ozbiljno, Tamburikse? Učestvovaćeš na takmičenju?

Tamburiks: Baš tako, Asterikse! Učestvovaću na takmičenju bardova! I ne samo što će učestvovati nego će odneti Zlatni stećak! Jer žiri ne čine neznanice, primitivci, kovači i raznosači stećaka! Dosta mi je više da mi se drugi rugaju!

*DOSTA Mi JE,
DOSTA, DOSTA,
DOSTA!!!*

Asteriks: Ma ne... Ama, čekaj! Niko ti se ne ruga, Tamburikse. Daj... 'Ajde, 'ajde...

Automatiks: Nije tačno! Ja mu se rugam!

Obeliks: A i ja! Jer kad nema ni Rimljana, ni veprova – s nečim se mora terati šega! Tako da...

Asteriks: Tišina, vas dvojica! Ja ne samo što ti se ne rugam nego ču krenuti s tobom na takmičenje da prisustvujem tvojoj pobedi.

Tamburiks: O! Stvarno... Stvarno hoćeš, Asterikse? Poći ćeš sa mnom u Karnutsku šumu, gde se održava takmičenje?

Asteriks: Hoću, Tamburikse! Ako mi dozvoli naš starešina Drmatoriks, naravno!

Tamburiks: E pa, dakle... Eto zašto sam oduvek govorio da si ti u celoj ovoj bulumenti najpametniji, Asterikse! O, jesi, jesi! Ti imaš najistančaniji umetnički ukus! Da... E pa... E pa... Onda... Idem da se spremam, pošto polazimo još danas! Naći ćemo se kod starešine, važi? Vidimo se uskoro!

Asteriks: Vidimo se uskoro!

Automatiks: Jes' ti poblesavio, Asterikse? Šta te spopalo da ga ohrabruješ?

Obeliks: Da, to se i ja pitam, jer naš bard fakat peva kô slavuj iz bare. Kad pevuši uspavanku, divlje svinje beže iz šume!

Asteriks: Upravo tako! Kad ga članovi žirija čuju kako peva, otkinuće mu glavu! Sad, on je ipak naš saplemenik, zar ne? A pošto nećemo uspeti da ga odvratimo, što ne bismo krenuli s njim da ga... zaštitimo... ako izbjije tuča!

Obeliks: Šta, šta, ako izbjije tuča, kažeš? O, pa onda idem i ja na takmičenje.

ASTERIKS: DOBRO, HAJ'MO DA ZATRAŽIMO DOZVOLU OD STAREŠINE DRMATORIKA!

Drmatoriks: Šta? Stvarno hoće da učestvuje na takmičenju bardova?

Asteriks: I ništa ga neće naterati da se predomisli, o Drmatorikse, starešino naš. Znaš kakav je.

Drmatoriks: Jes' vala, Tutatisa mu, znam kakav je! E pa, što se njegove zaštite tiče, vas dvojica nećete biti od viška. Aspirinikse, druide naš, sipaj Asteriks u jednu tikvu svog čarobnog napitka. Trebaće mu nesavladiva snaga koju on daje.

Aspiriniks: Važi!

Obeliks: Ehej... Valjda dve tikve!

Aspiriniks: A, ne! Ne, Obelikse! Za tebe nema čarobnog napitka! Dobro znaš da si kao mali upao u njega, pa mu kod tebe dejstvo ne prestaje.

Obeliks: E, nije u redu, Aspirinikse, znači, nije u redu! Ako ču da slušam barda kako peva, treba mi tikva...

Aspiriniks: Ne treba tebi tikva! Ti si već tikvan!

Obeliks: Šta?

Tamburiks: Evo me! Spreman sam!
Krećemo li, Asterikse? Neću da zakasnim
na takmičenje!

Asteriks: Krećemo, Tamburikse!

Obeliks: Tikvan?

Aspiriniks: Nek bogovi budu uz vas! Nek
vas Tutatis i Belenos čuvaju!

Drmatoriks: I nek vam nebo ne padne na
glavu!

Obeliks: Ko je tikvan?

Asteriks: Haj'mo, haj'mo... Polazi,
Obelikse! Polazi!

